

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om film og biografier.

(Lovforslag nr. L 29. Fremsat 10/10 80. Første behandling 22/10 80. Betænkning 3/12 80. Anden behandling 9/12 80).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges med 125 stemmer mod 14.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Begrænsning af de selvstændiges egenperiode til 3 uger og begrænsning af arbejdsgiverperiodens længde til 3 uger).

[Af Nathalie Lind (V) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 85. Fremsat 25/11 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Socialministeren (Ritt Bjerregaard):**

Det lovforslag, som er til behandling, har som bekendt været debatteret her i salen ved adskillige lejligheder. Forslaget har senest været fremsat af medlemmer af venstre, de konservative og fremskridtspartiet i forrige samling i forbindelse med behandlingen af regeringens nu vedtagne forslag til ændring af dagpengeloven. Ved vedtagelsen af det nævnte lovforslag, der træder i kraft den 1. januar 1981, skete der flere forbedringer for

erhvervslivet. Således blev den hidtidige ordning, hvorefter de såkaldte mindre arbejdsgivere ikke skal betale dagpenge ved sygdom hos lønmodtagere for de første tre uger af en ansættelse, udvidet til at omfatte alle arbejdsgivere ud fra et ønske om at stimulere arbejdsgiverne til at foretage flere nyansættelser.

Ved loven videreførtes tillige den midlertidige ordning, der blev gennemført i januar 1978, og hvorefter staten yder tilskud til forsikringen for mindre arbejdsgivere, der har frigjort sig for forpligtelsen til at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden.

Ved forlængelsen af denne ordning opnås, at mindre arbejdsgivere kan begrænse deres udgifter på grund af de ansattes sygdom til et beløb, der ofte er mindre end én uges dagpenge pr. medarbejder om året. Udgiften i 1981 til de to ordninger er anslået til ca. 100 mill. kr., og desuden må man regne med, at der opnås en besparelse for arbejdsgiveren ved den udvidede barselorlov.

Ud fra de aktuelle økonomiske forhold må man konstatere, at der med vedtagelsen af de nævnte forbedringer for erhvervslivet er ydet en væsentlig støtte specielt til de mindre arbejdsgivere.

Venstre er i bemærkningerne til lovforslaget inde på, at dagpengelovens regler om en arbejdsgiverperiode på 5 uger er udtryk for en forskelsbehandling mellem lønmodtagere og selvstændige. Venstre henviser til, at begge grupper betaler samme procentvise socialsikringsbidrag, og opfordrer til større solidaritet mellem befolkningsgrupperne.

Jeg kan med min bedste vilje ikke se, at princippet i dagpengeloven om en 5 ugers arbejdsgiverperiode skal være udtryk for manglende solidaritet. Det er da rigtigt, at der er forskel, men det følger jo af sagens natur. Der er også forskelle mellem lønmodtagere indbyrdes: nogle får fuld løn under sygdom, og andre får en procentdel af den hidtidige løn udbetalt i form af dagpenge under sygdom.

Endelig vil jeg gerne minde om, at de selvstændige efter dagpengelovens § 28 frivilligt kan sikre sig dagpenge i de første fem uger af en sygeperiode, oven i købet med et bidrag fra det offentlige, der udgør $\frac{1}{2}$ af udgifterne.

Jeg kan altså ikke støtte venstres forslag om at fravige et af de grundlæggende prin-